

λή της προσωπικότητας του ενάγοντος. Η συμπεριφορά του εναγομένου επιβαρύνεται κυρίως από το γεγονός ότι είναι μικρότερος αδελφός του ενάγοντος. Ποινικοποιείται η προσβολή της προσωπικότητας για την προστασία του κύρους των μελών².

στ. 24 Χρηματική ποινή.

στ. 25-26 Διπλασιασμός της ποινής σε περίπτωση υποτροπής (ειδική πρόληψη).

στ. 27-31 Αυτεπάγγελτη παρέμβαση της Κομπανίας στις εμπορικές διαφορές τους, χωρίς να το ζητούν οι αντίδικοι, για να προστατευθεί ο απών σύντροφος. Διατάσσονται τα εξής:

στ. 27 α) Προληπτικός και συντηρητικός διακανονισμός μέχρις αφίξεως του συντρόφου, οπότε θα αποφασίσουν την τύχη της συντροφίας³. β) απομάκρυνση του εναγομένου από την κοινή κατοικία που είχαν ως αδελφοί («να καθήσουν χόρια»).

στ. 28 γ) απογραφή εμπορευμάτων της συντροφίας.

στ. 29 δ) απόδοση λογαριασμού από τον εναγόμενο –φατούρο με λογαριασμό της συντροφίας–, στον μεγαλύτερο αδελφό.

στ. 30 ε) ο ενάγων μπορεί να διατηρήσει τον προσωπικό του φατούρο.

στ. 30-31 στ) απογραφή απαιτήσεων της συντροφίας, παρουσία ενός ή δύοπραματευτών της Κομπανίας («λογαριαστών»)⁴, προφανώς για την προστασία των συμφερόντων του απόντος συνεταίρου.

στ. 28-29 «και να πέρνη ο Γιοργάκις πράμα γραμένο, να πουλη»: εννοεί ότι ο καταδικασθείς θα μπορούσε να πωλεί μόνον εμπόρευμα που είχε απογραφεί.

1. Βλ. σχετικά με τη δυσφήμιση, Θ. 26(1690) § 3 (ΕΚΣ, σσ. 304-305).

2. Ό.π., σσ. 225-226.

3. Ό.π., σσ. 196-198.

4. Ό.π., σ. 198.

53

1742/IX/6

χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 17v

**Απόφαση οριστική. Κλοπή παρακαταθήκης.
Εκτέλεση συνοδικής αποφάσεως αφορισμού.**

// 1742. Σεπτεμβρίου 6. Σιμπίνι.

²/ || Έχων||τας φιλονεικίαν ό κύρ Γεώργης Π(απ)α Νίκου μέ τόν κύρ Άλέ-

ξην Λα⁻³/ζάρου, διὰ μίαν Λάδα μὲ διάφορα τζαβαλικά, ὅπου τὴν εἶχεν ἀφι⁻⁴/μένην εἰς τὸ κουνάκι τοῦ κὺρ Ἀλέξη, καὶ δὲν ἤξεύρεται ποῖος τὴν ἄ⁻⁵/νοιξεν, καὶ τοῦ ἔλειψαν μερικὰ πράγματα, φέρνωντας συνοδικὸν ⁶/ γράμμα περί τούτου, λοιπὸν διὰ τελείαν ἐξόφλησιν, καὶ ἀποχὴν ⁷/ τῆς φιλονεικίας, ἐκρίθη καὶ παρ' ἡμῶν, ἵνα διαβασθῇ τὸ ἄνωθεν γρά⁻⁸/μα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πλεον νὰ μὴν ἔχη ὁ κὺρ Γιόργης καθ' ⁹/λου νὰ ἀναφέρνῃ ἢ νὰ νταβίζῃ τίποτες διὰ τὴν ἄνωθεν λάδαν, καὶ ¹⁰/ ἐγράφη διὰ ἔνδειξιν τῶν μελλόντων² [μον.]

¹¹⁻¹⁴/ Georgius Manol nin proistos, ελευθέρης ἀγγέλ(ου) mr, Ἰωάννης ἀδάμη mr, Κωνστ(αν)τίν(ος) Μανόλη, θέοδοροανὸς τζήνκοῦ, Ἰω(άννης)· μαρκ(ου) mr.

στ. 3-4 Παρακαταθήκη¹ προσωπικῶν εἰδῶν («τζαβαλικά»). Αφαίρεση μέρους αὐτῶν: πρόκειται γιὰ κλοπὴ ἢ υπεξαίρεση, χωρὶς νὰ μπορεῖ ὅμως νὰ προδιορισθεῖ επακριβῶς ἀπὸ τὸ κεῖμενο.

στ. 4-5 Ὁ δράστης ἀγνώστος. Δεν ἀναφέρεται δόλος ἢ ἀμέλεια τοῦ δεματοφύλακα.

στ. 5-6 Ὁ καταθέτης ζήτησε καὶ ἔλαβε συνοδικό «γράμμα», δηλ. πράξη ἀφορισμοῦ, που ἀπαγγέλλεται *in abstracto* κατὰ τοῦ ἀγνώστου δράστη².

στ. 6 «διὰ τελείαν ἐξόφλησιν»: πνευματικὴ τιμωρία τοῦ ἀγνώστου δράστη τῆς κλοπῆς καὶ ἀπόσβεση τῆς ενοχῆς γιὰ τὴ σύμβαση τῆς παρακαταθήκης.

στ. 7-8 Ἡ ἀπόσβεση τῆς ενοχῆς στὴ σύμβαση παρακαταθήκης καὶ ἡ τιμωρία τοῦ δράστη γιὰ τὴν κλοπὴ/υπεξαίρεση ἐπιτυγχάνονται με τὴν ἐγκριση τῆς Κομπανίας νὰ ἀναγνωσθεῖ τὸ ἀφοριστικό γράμμα στὴν ἐκκλησία γιὰ νὰ εξασφαλισθεῖ ἡ δημοσιότητα³. Ἡ συνοδικὴ ἀπόφαση δὲν ἐκτελεῖται αὐτοδικαίως, κηρύσσεται ἐκτελεστή με τὴν ἀπόφαση τῆς Κομπανίας.

στ. 9-10 Ἡ διαφορά τέμνεται οριστικά, τελεσίδικα καὶ ἀμετάκλητα. Ἐπειδὴ δὲν ἐπρόκειτο γιὰ δημόσιο ἐγκλημα⁴, ἦταν ἀρμόδιο τὸ Κριτήριο, ἐνὸς παράλληλα υπήρχε ἡ δυνατότητα νὰ ἀσκηθεῖ ἐνδικο μέσο στα Τρανσυλβανικά δικαστήρια. Γιὰ τὴν προστασία ὅμως τῆς τιμῆς τοῦ δεματοφύλακα, με τὴ μεθόδευση τοῦ ἀφορισμοῦ ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενο ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 199-200. Πρὸς βλ. ἐπίσης Σύνταγμα Π στ'· Μαλαξό ΦΠ'· Νομικόν ΚΣΤ'.
2. Γιὰ τὶς πνευματικὲς ποινὲς ὡς ποινικὲς ἢ πειδαρχικὲς ποινὲς, βλ. ΕΚΣ, 237-238. Γιὰ τὴν ποινὴ τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τὴ λειτουργία τῆς κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας βλ. τὴ μονογραφία τοῦ Π. Δ. Μιχαηλάρη, *Ἀφορισμός*.

Ἡ προσαρμογή μιᾶς ποινῆς σὺν ἀναγκαιότητες τῆς Τουρκοκρατίας, Αθήνα [Ε.Ι.Ε. – Κ.Ν.Ε. 60] 1997. Για το νεοελληνικό δίκαιο βλ. Κ. Δ. Τριανταφυλλοπούλου, «Τὸ ἀνάθεμα ἐν τῷ νεωτέρῳ ἐλληνικῷ δικαίῳ», *Νεοελληνικὴ Ἐπιθεώρησις* (Α. Ι. Πουρνάρα) 1 (1917), 232-237 [=Κ. Δ. Τριανταφυλλοπούλου, *Ἄπαντα*, τ. ΒΙ, ἐπιμ. Π. Κ. Τσούκα, Αθήνα (Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, Ἰδρυμα Γαζή-Τριανταφυλλοπούλου), 2009, σσ. 171-176]. Για μια ανθρωπολογικὴ ἀνάγνωση τοῦ ἀφορισμοῦ ὡς πνευματικῆς ποινῆς στὴν Κέρκυρα, βλ. Αριάδνης Γερούκη, «Ὁ φόβος τοῦ ἀφορισμοῦ», *Τὰ Ἱστορικά*, 5, τχ. 8 (Ιούνιος) 1988, σσ. 53-68.

3. Βλ. ΕΚΣ, σ. 192 καὶ σημ. 166.

4. Πρόκειται γιὰ «*actus potentiarii*» ἢ «*Μικρά Ποτέντζια*», κατὰ το τρανσυλβανικό δίκαιο, ὁ.π., σσ. 212-213.

54

1743/IV/II

979/φ 17v

χ. Ζαφύρη Μανόλη

Απόφαση κανονιστικοῦ περιεχομένου. «Επ'αναφορά» διαδικασία γιὰ τὸν τρόπο ἐκδέσεως καὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

¹⁵/ 1743 ἀπριλίου ΙΙ.

¹⁶/ Ἀκόμη ἐπροτοστολόγησαν ἢ πρᾶματεντάδαις ὅπου ἔχουν τὰ <μ>πόλτια

¹⁷/ πῶς ἀπέδω καὶ ὁμπρῶς νὰ μὴν (εἶ)ν(αι) θεληματαρέη καν(εἶ)ς νὰ βγάξ(ει) ¹⁸/ πρᾶμα ἔξω ἀπὸ τὰ <μ>πόλτια πλὴν τό σημάδι καθῶς (εἶ)ναι τὸ πρέ:¹⁹/πος καὶ ὅχη πρᾶματα. ὅποιος ἤθελεν εὐγάλη ἀπέδω καὶ ὁμπρῶς ²⁰/ νὰ <γ>κλοπίζεται F 12: ὅσαις φοραῖς ἤθελεν εὐγάλη τόσαις ²¹/ φοραῖς νὰ δ(εἶ)νουν ἀπὸ F 12.

²²⁻³²/ Georgius Manol Nin proistos, ἰωαννης στεφαν(ου):—, Κωνστ(αν)τίν(ος) Μανόλι, θεωδωρανός τζήνκω, Ἰωάννης Δήμ(ου) νῦν καπιτάνος [χ.γρ.:], Ζαφίρης μανόλη, σκουτέρις διμίτριου, διμητρις στ<ρ>εγω τα<ν>οθεν, παναγιώτης Μανόλ(ει) στρεγοτανωθεν, χρῆστος Ἀντωνί(ου), δημητρής νηκολα στρεγοτα ανοδην, Ζαφηρη Κυρηου, πετρός τωτέρ στρεγοταανοδην.

στ. 16-17 Ἡ ἀπόφαση λαμβάνεται μετὰ ἀπὸ αἶτημα τῶν ἐμπόρων που ἔχουν «μπόλτια», με συμμετοχὴ ἀπλῶν μελῶν στὴ σύνδεση τοῦ Κριτηρίου, ὡς οἰονεὶ ἐκτακτὴ συνέλευση.

στ. 17-20 Απαγόρευση ἐκδέσεως ἐμπορευμάτων ἔξω ἀπὸ τὰ μπόλτια. Πρόβλεψη ἐκδέσεως ἔξω μόνο γιὰ τὸ «σημάδι» —δείγμα τῶν ἐμπορευμάτων που πωλοῦνταν στὸ κάθε μαγαζί.

στ. 19 «ἀπέδω καὶ ὁμπρῶς»: ἡ ἀπόφαση δὲν ἔχει ἀναδρομικὴ ἰσχὺ.

